

членъ на парижското антропологическо дружество, и е съставлялъ частъ отъ редакцията на *Revue d'anthropologie*, когато това списание се основало отъ Брока.

Ако и далечъ отъ Русия, Л. не се прѣставалъ да зима дѣятелно участие въ литературното и политическо движение на отечеството си. Извѣстенъ, доста врѣме прѣди интернирането и избѣгването си, по много научни и философически работи, той обнародвалъ (1870) подъ псевдонима Миртовъ, своитѣ *Исторически Писма*, «които грѣмнѣхъ», казва единъ русинъ, «като една грѣмотевица»; тогава Л. станалъ всеизвѣстенъ въ Русия. Мжчно е да се изброятъ всичкитѣ Л-ви трудове — книги, брошури, статии въ списанията и енциклопедитѣ, бесѣди — по философията, педагогията, антропологията, историята, литературата, политическата икономия. Пб-главнитѣ отъ Л-витѣ отдѣлно издадени трудове сж: *Очерки на въпроситѣ отъ практическата философия* (СПБ, 1860), *Три бесѣди за съврѣменното значение на философията* (СПБ, 1861), *Очеркъ изъ историята на физико-математическитѣ науки* (СПБ, 1866), споменжтитѣ *Исторически Писма*, *L'Idée du progrès dans l'anthropologie* (Парижъ, 1873), *Държавний елементъ въ бждущето общество* (Лондонъ, 1876), *Опити то историята на мисълта на новото врѣме*, съчинение, чието обнародване се прѣкъснжло отъ русеката цензура въ 1875, и което авторътъ е прѣработилъ съвсѣмъ въ единъ новъ трудъ, отъ който прѣрвитѣ два тома сж излѣзли въ Женева, въ 1894. Русекий ученъ показва въ послѣдно врѣме единъ интересъ и къмъ нашия езикъ;

извѣстенъ е неговий трудъ *Обзоръ звуковыхъ и формальныхъ особенностей Болгарскаго языка* (Москва, 1893). *Народность и Социализмъ*, едно Л-во кратко изучение, е прѣведено на езика ни (Пловдивъ, 1891, печатница Стара Планина).

Л-вата философска система, която Л. нарича *антропологизмъ* (човѣкословство), като за да покаже субективността на нашитѣ познания — е материализмътъ съединенъ съ Кантовитѣ и Файербаховитѣ идеи. Споредъ Л., свѣтътъ е подчиненъ на дѣйствието на законитѣ на едно прѣдопрѣдѣление, което не исклучава възможността за човѣка да си задава за постигане цѣли, да си избира срѣдства за да ги постига, като се покорява на понятията за най-приятното, най-полезното и задлъжителното.

Лагиди. Египетска династия, която е имала за основателъ единъ отъ генералитѣ на Александра Велики, Птоломея Лагоса, и е траяла отъ 323 до 30 прѣди Р. Хр. Виж. *Птоломей*.

Лаго-Маджоре, спр. *Голтмо езеро*. Живописно езеро на южнии склонъ на Алпитѣ, 212 метра надъ морското равнище, намира се повечето въ Италия (обл. Новара и Комо) и една частъ ($\frac{1}{5}$ часть) въ Швейцария (кантонъ Тичино). Дължината на езерото е 64 кил. и широчината $12\frac{1}{2}$ килом.; пространството му 210 четв. килом. Прѣзъ езерото тече р. Тичино и повече отъ 20 рѣки и рѣчици се вливатъ въ него; най-голѣмата му дълбочина е 353 метра. Езерото е заобиколено съ планини и брѣговетѣ на склоновитѣ имъ сж посѣяни съ хубави лѣтни жилища, манастире, цркви, села и гра-